

Arrest

nr. 315 416 van 24 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DE MOT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 april 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERLEE, die loco advocaat N. DE MOT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 19 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt door een protection officer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord in de gevangenis van Gent op 3 mei 2023.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 maart 2024 een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en een Gagauz te zijn. U bent geboren op (...) in Kongazchik, district Comrat, en woonde daar uw hele leven.

U studeerde aan het medisch college van Kagul en werkte als bijverdienste als arbeider in de bouw.

Uw moeder - D.S.G.(...) - maakte deel uit van de politieke partij Shor en was partijvertegenwoordiger in de dorpsraad. U nam ook deel aan activiteiten voor deze partij. U had de simpele taak om bij mensen te horen of ze op de partij zouden stemmen en hen uit te leggen waar de partij voorstond. In 2019 werd u omwille van deze activiteiten aangesproken door een onbekende persoon. Hij zei dat u in de problemen zou belanden als u de partij niet zou verlaten. U verliet daarna de partij.

Op 25 januari 2022 werd u door de rechtbank van Comrat veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 jaar, waarvan 12 jaar en 4 maanden resten, wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten. In haar vonnis – ref. nr. PIGD-N1-21065710-23-1-04052021 – stelt de rechtbank van Comrat vast dat u ten tijde van de feiten op 7 januari 2021 in het appartement van de medeverdachte I.T.(...) was, dat jullie vier minderjarigen uitgenodigd hadden op het verjaardagsfeest van I.T.(...), en dat een van de genodigden Al.C.(...), geboren in 2008, was. Zij werd aangezet om alcohol te drinken. Nadat ze half verdoofd was, werd ze naar een andere kamer gebracht en verkracht door I.T.(...) en door u.

U ontkent de feiten uit het vonnis en u beweert dat deze verkrachtingszaak gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer - nl. de moeder van het slachtoffer Al.C.(...), haar partner A.I.(...), en haar neef N.B.(...) -, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie. U tekende tegen deze beslissing hoger beroep aan. Verder geeft u aan dat u tijdens de periode dat u werd vastgehouden in de gevangenis van 19 januari 2021 tot 13 april 2021 fysiek mishandeld werd door medegevangenen. U verbindt deze problemen tijdens uw vasthouding aan de problemen die u kende met de familie van het slachtoffer en de corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie.

U vertrok uit Moldavië op 1 februari 2022 en u kwam in België aan op 2 februari 2022. Uw ouders waren al eerder naar België gekomen in juli 2021. Uw moeder vertrok uit Moldavië omdat er mensen waren opgedoken die haar bedreigden omwille van haar politieke activiteiten. Zij diende geen verzoek om internationale bescherming in België in omdat uw vader een Roemeens staatsburger is en ze via hem een verblijfsvergunning trachtten te krijgen.

Op 27 januari 2022 werd er een uitleveringsverzoek uitgevaardigd tegen u door het Moldavisch Ministerie van Justitie.

Op 27 november 2022 werd er in het kader van dit uitleveringsverzoek door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Gent, een bevel tot hechtenis uitgevaardigd tegen u in toepassing van het Europees uitleveringsverdrag van 13/12/1957. U wordt sindsdien vastgehouden in het huis van arrest te Gent.

U diende op 19 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Moldavië in de gevangenis te belanden en er vermoord te worden in opdracht van de vader van I.T.(...). U vreest in Moldavië ook vervolgd te worden door de personen die u afpersten. Ten slotte, vreest u vervolgd te worden omwille van de politieke activiteiten van uw moeder.

Op 17 mei 2023 werd uw uitlevering aan de Regering van Moldavië, door middel van een ministerieel besluit, toegestaan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een USB-stick met audio-opnames van chantage en bedreigingen ten opzichte van u; het vonnis van Moldavië; een verklaring van uw raadsman - meester D.(...) - in Moldavië; documenten betreffende klachtneerlegging wegens afpersing van uw moeder; een WhatsApp-bericht betreffende afpersing van gelden, opgesteld door An.(...), de moeder van het slachtoffer; documenten betreffende de oneerlijke behandeling van uw dossier in Moldavië; een verklaring van uw moeder over de feiten; een verklaring van de moeder van het slachtoffer over de feiten; een WhatsApp-bericht tussen uw moeder en de moeder van het slachtoffer; een psychologisch beoordelingsverslag uit Moldavië; een contract van uw medische studies; uw paspoort; en een document omtrent de politieke activiteiten van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.

Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenverdrag, dat bepaalt: "De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

b) hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten"

Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenverdrag genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.

Uit de elementen aanwezig in uw administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij een ernstig, niet-politiek misdrijf, gepleegd buiten het land van toevlucht voordat u tot dit land als vluchteling werd toegelaten.

Op 25 januari 2022 werd u door de rechtbank van Comrat veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 jaar, waarvan 12 jaar en 4 maanden resten, wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten. In haar vonnis – ref. nr. PIGD-N1-21065710-23-1-04052021 –, dat u voorlegde en waarvan een vertaling werd toegevoegd aan uw administratief dossier, stelt de rechtbank vast dat u ten tijde van de feiten op 7 januari 2021 in het appartement van de medeverdachte I.T.(...) was, dat jullie vier minderjarigen uitgenodigd hadden op het verjaardagsfeest van I.T.(...), en dat een van de genodigden Al.C.(...), geboren in 2008, was. Zij werd aangezet om alcohol te drinken. Nadat ze half verdoofd was, werd ze naar een andere kamer gebracht en verkracht door I.T.(...) en door u.

U ontkende de feiten in het vonnis – u ontkende seksuele betrekkingen gehad te hebben met Al.(...) en haar verkracht te hebben (CGVS, pg. 13 & 18) – en u beweerde dat u het slachtoffer bent van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie – nl. de moeder van het slachtoffer An.C.(...), haar partner A.I.(...), en haar neef N.B.(...) – enerzijds, en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds (CGVS, pg. 6-24). U verduidelikte tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat deze zaak volgens u gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder (CGVS, pg. 13).

Het CGVS meent dat er omwille van volgende pertinente redenen niet het minste geloof kan worden gehecht aan voorgaande bewering.

Vooreerst strookt uw houding na uw vertrek allerm minst met deze van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u op 1 februari 2022 uit Moldavië vertrok en op 2 februari 2022 in België aankwam (CGVS, pg. 4 & 5). U diende géén verzoek om internationale bescherming in. Vervolgens wachtte u na uw aanhouding, die plaatsvond in november 2022, tien maanden na uw aankomst in België, nog tot 19 januari 2023 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, pg. 5). Dergelijk gedrag is bijzonder vreemd en weinig logisch. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u, als persoon die beweert een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te lopen in geval van terugkeer naar Moldavië – zoals hierboven werd aangegeven verklaarde u dat er een verkrachtingszaak tegen u gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder, er hierbij sprake was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie (CGVS, pg. 6-24), en dat u sinds uw vertrek in angst leefde (CGVS, pg. 5) –, na uw aankomst in België zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou ingediend hebben en dat u hier niet mee gewacht zou hebben tot na uw aanhouding door de Belgische autoriteiten in het kader van een uitleveringsverzoek bijna een jaar na uw aankomst in België. De uitleg die u verschaftte voor uw bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming – nl. dat uw vader de Roemeense nationaliteit heeft, dat u via hem een verblijfsvergunning dacht te krijgen, en dat jullie op zoek moesten gaan naar een woning waar jullie samen konden verblijven (CGVS, pg. 23) – staat niet in verhouding tot door u voorgehouden vrees en

feiten, en overtuigt het CGVS niet. De vaststelling dat uw gedrag na uw vertrek haaks staat op de houding van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het gegeven dat uw veroordeling gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie.

Vervolgens is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets vermeldde over het politieke lidmaatschap van uw moeder en het gegeven dat dit de reden vormde waarom deze verkrachtingszaak tegen u gefabriceerd werd (CGVS, pg. 13). U beperkte zich bij de DVZ louter tot het gegeven dat u onterecht veroordeeld werd voor verkrachting, dat u in het kader van deze zaak werd afgeperst door familieleden van het slachtoffer, en dat u bij terugkeer naar Moldavië vreesde gedood te worden in de gevangenis in opdracht van I.T.(...)'s vader (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 1-5). In het raam van uw verzoeken tot invrijheidsstelling had u evenmin aangehaald dat de politieke activiteiten van uw moeder een reden vormden waarom er tegen u een verkrachtingszaak werd gefabriceerd. In het ministerieel uitleveringsbesluit (WL33/22/38.013/E – uitleveringsbesluit) van 17 mei 2023 wordt immers aangegeven dat u zich in het raam van uw verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling beperkte tot het gegeven dat u het slachtoffer zou zijn van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds; dat de gevangenisomstandigheden in Moldavië niet voldoen; en dat u banden heeft met België aangezien uw ouders en uw zussen legaal in Gavere verblijven. Wat betreft deze argumenten werd in het ministerieel uitleveringsbesluit vastgesteld dat deze door de arresten sub 10 en 12 werden weerlegd. Het gegeven dat u zowel bij de DVZ als in het raam van uw verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling naliet te vermelden dat deze afpersingszaak gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder is totaal onaannemelijk. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u dergelijke cruciaal element voor uw verzoek om internationale bescherming reeds van bij het eerste interview zou aangehaald hebben. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, gaf u aan dat u hiervan eerder niet op de hoogte was en dat u het later via uw moeder vernam (CGVS, pg. 23). Dergelijke postfactum uitleg kan het CGVS niet overtuigen. Aangezien uw moeder en uw vader in juli 2021 net naar België waren afgereisd omdat er mensen waren opgedoken die uw moeder bedreigden omwille van haar politieke activiteiten (CGVS, pg. 4), en u bovendien na uw aankomst in België ruimschoots de tijd had om hierover te overleggen met uw moeder – u diende immers pas bijna een jaar na uw aankomst in België een verzoek om internationale bescherming in (zie supra.) - kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, indien deze zaak werkelijk gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder, hierover al veel eerder zou op de hoogte geraakt zijn en u dit vermeld zou hebben bij de DVZ. Deze flagrante ommissie ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat de verkrachtingszaak waarvoor u veroordeeld werd, gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Aansluitend dient te worden opgemerkt dat ook het gedrag van uw moeder, die volgens uw verklaringen Moldavië zou zijn ontvlucht omdat zij omwille van politieke redenen werd vervolgd, niet strookt met de vrees die u beweert die jullie als gezin zouden kennen. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw moeder deel uitmaakte van de politieke partij Shor, dat ze partijvertegenwoordiger was in de dorpsraad, en dat u zelf ook actief was geweest voor deze partij (CGVS, pg. 4 & 5). Toen u zelf actief was voor deze partij, werd u aangesproken door een persoon die beweerde dat hij voor problemen zou zorgen indien u de partij niet zou verlaten (CGVS, pg. 6). U verliet de partij maar uw moeder bleef, en u was bang dat jullie problemen zouden krijgen (CGVS, pg. 6). U was bang dat mensen het op u zouden munten, u zouden bedreigen, of u zouden doden omwille van uw moeder haar politieke activiteiten (CGVS, pg. 5). Op 25 januari 2022 werd u door de rechtbank van Comrat veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 jaar, waarvan 12 jaar en 4 maanden resten, wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten (zie supra.). U verklaarde in het licht van deze verkrachtingszaak dat deze zaak onder meer gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en dat ze dit deden om haar uit de weg te krijgen (CGVS, pg. 13). U vertelde dat u het zwakke punt van uw moeder was en dat ze u daarom bij haar hadden weggehaald (CGVS, pg. 13). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat I.A.(...), de partner van de moeder van het slachtoffer, in dezelfde partij zat als uw moeder en dat uw moeder vanuit haar partij bedreigd werd (CGVS, pg. 22). Toen u geconfronteerd werd met informatie omtrent de afpersing van uw moeder in het kader van uw verkrachtingszaak, gaf u aan dat u niet

de enige was naar wie ze belden, dat ze haar langs politieke kant onder druk zetten, dat ze daar begonnen problemen te maken, en dat ook zij daarom werd afgeperst (CGVS, pg. 21). Wanneer u gevraagd werd wat er leidde tot het vertrek van uw ouders uit Moldavië, vertelde u dat er in de periode dat zij bij de partij was mensen opdoken die haar bedreigden (CGVS, pg. 4). In het licht van de problemen die uw moeder omwille van haar politieke activiteiten kende, haalde u ook aan dat jullie een restaurant hadden dat eigenlijk gedwongen moest gesloten worden omdat de ene na de andere controle werd gestuurd (CGVS, pg. 13). Aangezien u beweert dat uw veroordeling tot een gevangenisstraf van 13 jaar wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige onder meer een gevolg is van valse beschuldigingen omwille van uw moeder haar politieke activiteiten, en uw moeder daarnaast ook zelf bedreigd en afgeperst werd omwille van haar politieke activiteiten, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat zij na haar aankomst in België zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou ingediend hebben. Tot op heden diende zij echter geen verzoek om internationale bescherming in. Nochtans verblijft uw moeder al sinds juli 2021 in België. U gaf immers aan dat uw ouders een jaar eerder dan u naar België kwamen en met de auto vertrokken in juli van dat jaar (CGVS, pg. 4 & 14). De verschoning die u hiervoor aanreikte, nl. dat uw moeder geen verzoek om internationale bescherming indiende omdat ze via uw vader, die de Roemeense nationaliteit zou hebben, een verblijfsvergunning in België probeerde te bekomen (CGVS, pg. 13 & 23), lijkt weinig overtuigend. Indien de Moldavische autoriteiten uw moeder effectief zouden hebben vervolgd, in die mate dat ze de inspanningen zouden hebben gedaan om via een complexe procedure haar zoon te raken, door hem valselijk te beschuldigen van bijzonder ernstige feiten, met een jarenlange gevangenisstraf als gevolg, en dat zij zelf ook afgeperst en bedreigd werd, lijkt het niet aannemelijk dat uw moeder geen bescherming zou hebben gezocht tegen een mogelijk refoulement naar Moldavië. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het gegeven dat uw veroordeling gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder.

Voorts lijkt het op zich bijzonder vreemd dat, indien de Moldavische autoriteiten u werkelijk valselijk van bepaalde feiten wilden beschuldigen om uw moeder te treffen omwille van haar politieke activiteiten, op een dermate omslachtige en complexe manier tewerk zouden zijn gegaan. U werd immers veroordeeld voor de aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten op basis van een klacht van een minderjarige en haar familie. Er vond hierbij een onderzoek plaats op basis van getuigenissen van meerdere personen. Daarnaast werden verschillende onderzoeken en verslagen van medische en psychologische experts gemaakt, en betrof het een lange procesvoering met een uitgebreid vonnis dat 93 pagina's telt. Dergelijke complexe en omslachtige werkwijze is bijzonder vreemd en weinig logisch indien de Moldavische autoriteiten u werkelijk wilden veroordeeld zien op basis van valse beschuldigingen. Er zijn in dat geval immers veel eenvoudigere en effectievere manieren denkbaar om dit bewerkstelligd te zien, bijvoorbeeld een beschuldiging op basis van het gebruik of bezit van drugs, waarbij er veel minder personen bij het 'complot' betrokken moeten worden, de 'bewijsvoering' van de valse beschuldigingen veel eenvoudiger is, en de kans op effectieve veroordeling bijgevolg ook groter is.

Voorts dient nog te worden opgemerkt dat uit de neerslag van het vonnis waarin u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 13 jaar, waarvan 12 jaar en 4 maanden resten, wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten, en de aanvullende stukken die het CGVS over uw veroordeling in Moldavië ontving, nl. de vordering van het Moldavische Openbaar Ministerie (zie administratief dossier), niet blijkt dat uw fundamentele rechten tijdens deze procedure geschonden werden.

Ten slotte wordt verwezen naar het ministrieel besluit dd. 17/05/2023, toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat het argument dat werd aangevoerd in de verzoeken tot voorlopige invrijheidstelling, dat u wat betreft de veroordeling omwille van de verkrachting 'het slachtoffer zou zijn van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds en corruptie vanwege het Moldavisch openbaar ministerie - cf. art. 6 EVRM', 'door de arresten van de Raadkamer en de Kamer van Inbeschuldigingstelling, werden verworpen. Er kan dus geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van deze redenen geen eerlijk proces zou hebben gehad in Moldavië.

In het licht van voorgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u in Moldavië recht had op een eerlijk proces (zie artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens) en dat er bijgevolg ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de relevante feiten zich werkelijk hebben voorgedaan.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw bewering dat u het slachtoffer werd van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds, en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds, en dat deze zaak volgens u gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder: een USB-stick met audio-opnames van chantage en bedreigingen ten opzichte van u; het vonnis van Moldavië; een verklaring uw raadsman - meester D.(...) - in Moldavië; documenten betreffende klachtneerlegging wegens afpersing van uw moeder; een WhatsApp-bericht betreffende afpersing van gelden, opgesteld door [A.], de moeder van het slachtoffer; documenten

betreffende de oneerlijke behandeling van uw dossier in Moldavië; een verklaring van uw moeder over de feiten; een verklaring van de moeder van het slachtoffer over de feiten; een WhatsApp-bericht tussen uw moeder en de moeder van het slachtoffer; en een psychologisch beoordelingsverslag uit Moldavië. Er dient te worden vastgesteld dat deze documenten, die betrekking hebben op de stappen die u ondernam naar aanleiding van deze strafzaak en uw veroordeling, op zich niets wijzigen aan de vaststelling dat u in Moldavië een eerlijk proces hebt gehad.

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 1F, b) van de Vluchtelingenverdrag worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf wordt rekening gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 1F, b) van de Vluchtelingenverdrag .

Uit de kwalificatie aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten, en de strafmaat van 13 jaar, blijkt duidelijk dat het een zware misdaad betreft, die ook naar Belgisch recht op dergelijke wijze geïnterpreteerd wordt. Deze feiten zijn naar Belgisch recht strafbaar volgens artikel 417/6; 417/7; 417/11; 417/15 en 417/16 van het Strafwetboek (WL33/22/38.013/E – uitleveringsbesluit).

Een ernstig misdrijf moet voorts worden beschouwd als niet-politiek wanneer het werd gepleegd om andere dan politieke motieven, er geen rechtstreeks en causaal verband bestaat tussen het gepleegde misdrijf en het nagestreefd doel, of het misdrijf niet in verhouding staat tot het nagestreefd politiek doel wegens het extreem gewelddadig karakter ervan. Uit de beschrijving van de feiten in het vonnis (zie supra.) blijkt duidelijk dat het om gemeenrechtelijke criminele feiten gaat zonder dat u hierbij enig politiek doel nastreefde.

Er zij ook op gewezen dat de desbetreffende handelingen buiten België werden gesteld, voordat u als vluchteling werd toegelaten. U werd op 25 januari 2022 in Moldavië veroordeeld voor feiten gepleegd op 7 januari 2021 in Comrat, te Moldavië.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf. In het vonnis wordt gesteld dat verkrachting een objectief element inhoudt, nl. geslachtsgemeenschap voorafgegaan door fysieke dwang, psychische dwang, of het onvermogen van het slachtoffer om zichzelf te verdedigen of zijn/ haar wil uit te drukken. Verder houdt verkrachting ook in dat er sprake is van directe intentie, nl. dat er een schuldige is die zich realiseert dat hij tegen de wil van het slachtoffer geslachtsgemeenschap heeft, zonder zijn toestemming, met behulp van fysiek of mentaal geweld, of gebruikmakend van de hulpeloze toestand van het slachtoffer (Vonnis rechtbank van Comrat, nr. PIGD-N1-21065710-23-1-04052021, pg. 76-77). Het gegeven dat de rechtbank u, ondanks het gegeven dat u uw schuld nooit toegaf, als dader schuldig achtte aan verkrachting - een seksuele gemeenschap gebruikmakend van het onvermogen van het slachtoffer om zichzelf te verdedigen of zichzelf uit te drukken, gepleegd tegen een minderjarige jonger dan 14 jaar - maakt dan ook dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.

U werd gehoord op 3/05/2023 in de gevangenis van Gent over de redenen voor uw verzoek om internationale bescherming. U beperkte zich toen tot het gegeven dat deze verkrachtingszaak gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer enerzijds, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds. Er werd reeds aangetoond dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Toen u na het persoonlijk onderhoud nogmaals de kans werd gegeven om schriftelijk bijkomende elementen aan te reiken (Verzoek om inlichtingen, 15/06/2023), bleef u de feiten waarvoor u in Moldavië veroordeeld werd ontkennen (Antwoord op vraag om inlichtingen, 29/06/2023). U voerde tijdens uw verzoek om internationale bescherming dan ook geen elementen aan die aantonen dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig, niet-politiek misdrijf, gepleegd buiten het land van toevlucht en voordat u tot dit land als vluchteling werd toegelaten, in de zin van artikel 1F, b) van de Vluchtelingenverdrag .

Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenverdrag .

Om dezelfde redenen dient u te worden uitgesloten van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u hebt neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. Uw overige documenten – nl. een contract van uw medische studies, uw paspoort, en een document omtrent de politieke activiteiten van uw moeder – tonen enkel uw herkomst, uw identiteit, uw opleiding, en de politieke activiteiten van uw moeder aan die in deze beslissing niet worden betwist.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, is hij overeenkomstig de artikelen 55/2, tweede lid, en 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U vreest bij terugkeer naar Moldavië vervolgd te worden omwille van de politieke activiteiten van uw moeder. U vreest ook vervolgd te worden door de personen die u afpersten (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4; CGVS, pg. 5). U gaf hierbij aan dat men u, toen u onder huisarrest werd geplaatst, had verteld dat u, indien u het land zou verlaten, zou worden teruggebracht naar Moldavië en dat u het niet zou overleven (CGVS, pg. 23). Er werd betreffende deze elementen reeds op uitvoerige wijze aangetoond dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht (zie supra.). Daarnaast vreest u in de gevangenis gedood te worden in opdracht van de vader van I.T.(...), een ex-gedetineerde. I.T.(...) zit in de gevangenis omwille van dezelfde feiten als u en zijn vader beschuldigt u hiervan. Hij zou ook doodsb bedreigingen hebben geuit ten opzichte van u tegen uw advocaat in de rechtbank (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4; CGVS, pg. 21-23). Wat betreft uw vrees om in de gevangenis gedood te worden omdat de vader van I.T.(...) een ex-gedetineerde is, kan worden verwezen naar het ministerieel uitleveringsbesluit. Er werd hierin gesteld dat u zich in het raam van uw verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling onder meer beriep op het gegeven dat de gevangenisomstandigheden in Moldavië niet voldoen. Er werd omtrent dit argument (en de andere argumenten die u in het raam van uw verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling aanhaalde) in het ministerieel uitleveringsbesluit vastgesteld dat deze door de arresten sub 10 en 12 werden weerlegd (zie supra.). Omtrent de gevangenisomstandigheden in Moldavië werd verder opgemerkt dat u hierover geen actuele en gegronde elementen aandroeg, en dat er evenmin concrete en actuele elementen voorhanden zijn dat u na uw uitlevering een ernstig risico zou lopen om in Moldavië te worden onderworpen aan flagrante rechtsweigering, of foltering, of onmenselijke of onterende behandelingen, of straffen. Bovendien dient benadrukt te worden dat de rechtsgang in Moldavië verzekerd is, en dat u zich voor eventuele bedreigingen van derden, zoals de vader van I.T.(...), kunt beroepen op de bescherming van de Moldavische autoriteiten.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1F (b) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 33 van de Vluchtelingenverdrag , met name het beginsel van non-refoulement, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker begint de uiteenzetting van zijn middel met een algemene inhoudelijke toelichting bij enkele van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen en gaat vervolgens in op de motieven van de bestreden beslissing over zijn beschermingsverzoek. Verzoeker geeft aan hier niet mee akkoord te gaan en tracht deze te weerleggen.

Vooreerst gaat hij in op de bevindingen van de verwerende partij inzake zijn houding na zijn vertrek uit Moldavië.

Verder betoogt hij dat er genoeg aanwijzingen zijn die kunnen doen besluiten dat zijn veroordeling in eerste aanleg is gesteund op een valse klacht en valse verklaringen om hem geld af te persen en wordt geruggesteund door corruptie binnen de magistratuur in Comrat.

Voorts stipt hij aan dat er beroep werd aangetekend tegen de veroordeling in eerste aanleg zodat er geen finale beslissing omtrent zijn schuld voorhanden is.

Dit alles maakt volgens hem dat de aanwijzingen, voorhanden in de strafprocedure in Moldavië, niet ernstig zijn. Er is geen definitieve veroordeling omtrent de schuld, er zijn ernstige vermoedens dat de procedure in Moldavië niet eerlijk is verlopen en de bewijzen die worden aangevoerd om de schuld van verzoeker te bewijzen, zijn ofwel aantoonbaar vals, dan wel zeer dubieus te noemen. Tevens meent verzoeker dat er een proportionaliteitstoets moet worden uitgevoerd. Hij benadrukt dat er geen ernstige aanwijzingen dat hij zich schuldig maakte aan een ernstig niet-politiek misdrijf.

Vervolgens spreekt verzoeker tegen dat hij in Moldavië recht had op een eerlijk proces. Hij wijst hierbij op de manipulatie van de strafprocedure en de corruptie vanuit het openbaar ministerie in Moldavië, waarbij hij verwijst naar landeninformatie.

Tot slot gaat hij in op de detentiecondities in Moldavië.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende documenten:

- uittreksels van het vonnis in eerste aanleg van de rechtbank te Comrat van 25 januari 2022 (stuk 2);
- akte van het hoger beroep tegen dit vonnis (stuk 3);
- verklaring A.I.C. (stuk 4);
- paspoort G.D. (stuk 5);
- huwelijksakte G.D en S.D. (stuk 6);
- verblijfstitels G., S. en A.D. (stuk 7);
- geboorteakte verzoeker (stuk 8);
- Commission staff working document, Republic of Moldova 2023 Report, 8 november 2023 (met verwijzing naar consulteerbare weblink, stuk 9);
- Report to the Moldovan Government on the ad hoc visit to the Republic of Moldova carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) from 5 to 13 December 2022 (met verwijzing naar consulteerbare weblink, stuk 10);
- Current issues in the application of the exclusion clause, Geoff Gilbert, 2001 (met verwijzing naar consulteerbare weblink, stuk 11).

3. Bijkomende documenten

De verwerende partij maakt op 23 augustus 2024 het ministerieel uitleveringsbesluit “WL33/22/38.013/E – *uitleveringsbesluit*” van 17 mei 2023 over, een document dat zich eveneens in het administratief dossier bevindt.

4. Aanvullende nota

Op 5 september 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota waarbij een “*beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden*” (bijlage 20) van 23 maart 2023 toevoegt.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij verzoeker wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus alsook wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Een vreemdeling wordt overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1F (b) van het Verdrag betreffende de status van de Vluchtelingenverdrag uitgesloten wanneer hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève.

Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

Artikel 1F (b) van de Vluchtelingenverdrag bepaalt dat de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een ernstig,

niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten.

Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 12, lid 2, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

5.3. Artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 17, lid 1, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU.

5.4. In artikel 55/2 en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet wordt voorgeschreven dat de commissaris-generaal in geval van uitsluiting een advies moet verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bestaat bijgevolg uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

5.5. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de uitsluiting van een internationale beschermingsstatus.

Het in artikel 55/2 en in artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde misdrijf moet een zekere graad van ernst bereiken. Het begrip *“ernstig (niet-politiek) misdrijf”* wordt evenwel niet verder gedefinieerd in de Vluchtelingenverdrag noch in de Vreemdelingenwet, zodat het een autonoom karakter heeft en het de Raad toekomt om de contouren ervan vast te stellen door zich te steunen op relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

In dit opzicht oordeelde het Hof van Justitie, na de afwezigheid van een definitie van het begrip *“ernstig misdrijf”* te hebben vastgesteld, als volgt: *“de uniforme toepassing van het Unierecht en het gelijkheids-beginsel vereisen dat de bewoordingen van een Unierechtelijke bepaling die voor haar betekenis en reikwijdte niet uitdrukkelijk naar het recht van de lidstaten verwijst, normaliter in de gehele Unie autonoom en uniform worden uitgelegd, waarbij met name rekening moet worden gehouden met de context van die bepaling en met het doel van de regeling waarvan zij deel uitmaakt”* (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, *Shajin Ahmed t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*, pt. 36).

Hoewel dit arrest betrekking heeft op de subsidiaire beschermingsstatus kunnen de pertinente overwegingen ervan mutatis mutandis ook gelden voor de vluchtelingenstatus.

In het voormelde arrest heeft het Hof van Justitie aanwijzingen gegeven om de ernst van een misdrijf te bepalen en heeft het geoordeeld dat *“de straf die volgens het strafrecht van de betrokken lidstaat op een misdrijf is gesteld, weliswaar bijzonder belangrijk is bij de beoordeling of er sprake is van een ernstig misdrijf, op grond waarvan er krachtens artikel 17, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/95 kan worden overgegaan tot uitsluiting van de subsidiaire-beschermingsstatus, maar dat de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat slechts gebruik kan maken van de in die bepaling genoemde uitsluitingsgrond na met betrekking tot de individuele persoon de haar ter kennis gebrachte specifieke feiten te hebben onderzocht om uit te maken of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de daden van de betrokkene, (...), onder de desbetreffende uitsluitingsgrond vallen.”* (HvJ, C-369/17, pt. 55).

Het Hof van Justitie verwijst vervolgens naar het EASO-rapport van januari 2016 getiteld *“Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) – A Judicial Analysis”*, dat de aanbeveling bevat *“dat de ernst van het misdrijf op grond waarvan een persoon kan worden uitgesloten van subsidiaire bescherming, wordt beoordeeld aan de hand van meerdere criteria, waaronder de aard van het gepleegde feit, de schade die is teweegebracht, de gevolgde strafprocedure, de aard van de straf en het rekening houden met de vraag of de meeste rechterlijke instanties het gepleegde feit ook aanmerken als een ernstig misdrijf. [...]”* (HvJ C-369/17, pt. 56).

UNHCR doet gelijkaardige aanbevelingen (zie UNHCR Guidelines on International Protection No. 5: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees (HCR/GIP/03/05), 4 september 2003, par. 14; UNHCR handboek met betrekking tot procedures en criteria voor de bepaling van de vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag van 1951 en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 1967, 1992, punten 155-157). Naar dit handboek wordt overigens ook verwezen in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot het invoegen van artikel 55/2 in de Vreemdelingenwet (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).

Rekening houdend met hetgeen het Hof van Justitie in arrest *Ahmed* heeft overwogen, kunnen de volgende niet-exhaustieve criteria worden gebruikt bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf: de aard van de daad, de werkelijke schade, de toegepaste (straf)procedure om het misdrijf te vervolgen en te berechten, (de aard van) de voorziene straf en de vraag of de meeste rechtssystemen het gepleegde feit ook aanmerken als een ernstig misdrijf. Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de specifieke feiten van de betrokken zaak.

De beoordeling van de ernst van een misdrijf vereist aldus een volledig onderzoek van de specifieke omstandigheden van het concrete geval. Een onderzoek op individuele basis dringt zich op, om een automatische toepassing van uitsluitingsclausules te vermijden (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 91 en 93).

Specifieke feiten kunnen betrekking hebben op (i) factoren die behoren tot de daad zelf, zoals de winstgevendheid van het misdrijf, (ii) factoren die betrekking op de verzoeker zelf en (iii) factoren die betrekking hebben op de slachtoffers, zoals hun kwetsbaarheid (EASO “*Practical guide on exclusion for serious non-political crimes*”, december 2021, p. 13-18).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken (EASO “*Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*”, tweede editie (2020), p.100-112).

Daartoe moet worden vastgesteld dat verzoeker concreet is betrokken bij een ernstig misdrijf (actus reus; materieel element), hetzij als fysieke pleger, hetzij omdat hij heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan een ernstig misdrijf. Daarnaast moet blijken dat de verzoeker de criminele feiten intentioneel, bewust en met kennis heeft gepleegd (mens rea; moreel element), dit is wetens en willens.

De individuele verantwoordelijkheid moet dus zowel aan de hand van objectieve criteria (feitelijk gedag) als aan de hand van subjectieve criteria (besef en opzet) worden vastgesteld (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 96).

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteits-toetsing moet worden gemaakt door de verwerende partij wanneer zij tot de conclusie komt dat de artikelen 55/2 en 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet van toepassing zijn (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 109; EASO “*Judicial analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*”, tweede editie (2020), p. 117-119 ‘*expiation*’).

Ten slotte oordeelde het Hof van Justitie tevens dat een persoon ook kan worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 12, lid 2, sub b of c van de Kwalificatierichtlijn wanneer hij of zij geen actueel gevaar oplevert voor de lidstaat van ontvangst (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 105).

5.6. De artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet moeten, als uitzonderingsbepalingen, restrictief worden geïnterpreteerd en kunnen slechts in uitzonderlijke situaties worden toegepast. Gelet op het uitzonderlijk karakter van deze uitsluitingsbepalingen en het algemeen rechtsbeginsel dat wie zich op een feit wenst te beroepen, er het bewijs van dient te leveren, rust de bewijslast uitsluitend op de verwerende partij. Om toepassing te kunnen maken van de uitsluitingsgronden voorzien in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet is voorts niet vereist dat een verzoeker strafrechtelijk werd veroordeeld. Evenmin is vereist dat aan de strafrechtelijke bewijsstandaard, i.e. “*boven elke redelijke twijfel verheven*”, wordt voldaan. De bewijsstandaard die in asielzaken wordt gehanteerd vereist niettemin dat er “*ernstige redenen zijn om aan te nemen*” dat de verzoeker individueel verantwoordelijk is voor misdrijven of daden bedoeld in artikel 1, F van de Vluchtelingenverdrag alsook dat er “*ernstige redenen*” aanwezig zijn om tot dezelfde conclusie te komen op basis van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D. v. Duitsland*, par. 95; EASO “*Judicial analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*”, tweede editie (2020), p. 55-57).

De verwerende partij moet in dit kader dus voldoende duidelijke, betrouwbare en geloofwaardige bewijs-elementen overleggen (UNHCR, “*Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*”, 2003, § 35).

5.7. In casu blijkt uit de verklaringen van verzoeker en uit het vonnis in eerste aanleg van de Moldavische rechtbank in Comrat dat verzoeker op 25 januari 2022 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 jaar wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige onder de leeftijd van 14 jaar op het moment van de feiten. In dit uitgebreide en omstandige vonnis stelt de rechtbank vast dat verzoeker ten tijde van de feiten op 7 januari 2021 in het appartement van de medeverdachte I.T. was, dat zij vier minderjarigen hebben uitgenodigd op het verjaardagsfeest van I.T., onder wie het meisje Al.C., geboren in 2008. Dit minderjarig meisje werd aangezet om alcohol te drinken. Nadat ze half verdoofd was, werd ze naar een andere kamer gebracht en verkracht door I.T. en door verzoeker.

Verzoeker ontkent de feiten en geeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat deze gefabriceerd werden omwille van de politieke activiteiten van zijn moeder. Hij beweert dat hij het slachtoffer is van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds, en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds. Verzoeker stelt dat de hele zaak tegen hem werd gefabriceerd wegens de politieke activiteiten van zijn moeder (NPO, p. 6-24).

5.8. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, kan verzoekers versie van de feiten niet als geloofwaardig worden aangenomen.

Vooreerst kan verzoekers houding niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade. Verzoeker verklaarde dat hij op 1 februari 2022 uit Moldavië vertrok en op 2 februari 2022 in België aankwam. Verzoeker wachtte tot na zijn aanhouding, die plaatsvond op 27 november 2022, om vervolgens op 19 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 4-5; bijlage 26). Verzoeker voert aan dat hij reeds op 2 december 2022 een beschermingsverzoek heeft ingediend en verwijst naar een bijlage 26 die op die dag is gedateerd, maar laat na deze bij te brengen en het blijft dan ook bij blote beweringen. Uit de bijlage 26 in het administratief dossier blijkt onmiskenbaar dat verzoeker pas op 19 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verzoeker werd in Moldavië veroordeeld op 25 januari 2022 en vertrekt op 1 februari 2022 uit zijn land. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat er een verkrachtingszaak tegen hem zou zijn gefabriceerd omwille van de politieke activiteiten van zijn moeder en die stelt dat hij sinds zijn vertrek in angst leefde (NPO, p. 5), mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo spoedig mogelijk na zijn aankomst in België op 2 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend en dat hij hier niet mee zou hebben gewacht tot na zijn aanhouding door de Belgische autoriteiten in het kader van een uitleveringsverzoek bijna een jaar na zijn aankomst in België. Dergelijk gedrag ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van zijn beweerde vervolgingsvrees. De uitleg die hij verschaftte voor zijn bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming, met name dat hij via zijn vader, die de Roemeense nationaliteit heeft, een verblijfsvergunning dacht te krijgen en dat zij op zoek moesten gaan naar een woning waar zij samen konden verblijven (NPO, p. 23), staat niet in verhouding tot de door hem voorgehouden vrees en feiten en overtuigt niet. De verwerende partij besluit dan ook terecht: *“De vaststelling dat uw gedrag na uw vertrek haaks staat op de houding van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het gegeven dat uw veroordeling gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie.”*

Dat verzoeker in de veronderstelling was dat hij op basis van de verblijfstitels van zijn ouders ook een verblijfstitel zou krijgen en hierover verkeerdt was ingelicht, doet hierover niet anders denken, te meer hij in het verzoekschrift aangeeft dat hij zijn land is ontvlucht omwille van een oneerlijke veroordeling en een onmenselijke behandeling in de gevangenis, waarbij hij verwijst naar ervaringen tijdens zijn voorhechtenis in Moldavië, zodat om die reden juist wél mag worden aangenomen dat verzoeker omwille van deze vrees en ervaringen zo spoedig mogelijk om internationale bescherming zou verzoeken.

De bijlage 20 die verzoeker voegt bij aanvullende nota doet evenmin afbreuk aan het voorgaande. Hieruit blijkt dat verzoeker pas op 22 december 2022 een aanvraag voor een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, dit is 9 maanden na zijn aankomst in België op 2 februari 2022 en na zijn aanhouding op 27 november 2022. De vaststelling dat verzoekers beschermingsverzoek, ingediend op 19 januari 2023, laattijdig is, blijft aldus gehandhaafd. Daarenboven kunnen het indienen van een verblijfsaanvraag als familielid van een Unieburger en het daaruit volgend verblijfsrecht geen substituuft vormen voor een beschermingsverzoek en internationale bescherming. Nogmaals, indien zijn vrees oprecht en dermate ernstig is, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zo spoedig mogelijk om internationale bescherming vraagt. Het gegeven dat hij, eens opgepakt in het kader van uitleveringsverzoek, eerst een verblijfsaanvraag indient en pas daarna een beschermingsverzoek, komt tevens niet ernstig voor.

Waar verzoeker stelt dat er geen verplichting is om onmiddellijk bij binnenkomst asiel te vragen, wordt gewezen op artikel 50 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat de vreemdeling die het Rijk legaal is binnengekomen in het kader van een verblijf van maximaal drie maanden en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen voor het einde van het verblijf van maximaal drie maanden een verzoek om internationale bescherming moet indienen, quod non in casu.

Verzoeker wijst er nog op dat ook zijn moeder heeft nagelaten een beschermingsverzoek in te dienen en dat er zich geen problemen voordeden. Evenwel, ook haar nalaten strookt niet met de vrees die zij als gezin zouden kennen omwille van haar politieke activiteiten, zoals in de bestreden beslissing omstandig wordt gemotiveerd: *“U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw moeder deel uitmaakte van de politieke partij Shor, dat ze partijvertegenwoordiger was in de dorpsraad, en dat u zelf ook actief was*

geweest voor deze partij (CGVS, pg. 4 & 5). Toen u zelf actief was voor deze partij, werd u aangesproken door een persoon die beweerde dat hij voor problemen zou zorgen indien u de partij niet zou verlaten (CGVS, pg. 6). U verliet de partij maar uw moeder bleef, en u was bang dat jullie problemen zouden krijgen (CGVS, pg. 6). U was bang dat mensen het op u zouden munten, u zouden bedreigen, of u zouden doden omwille van uw moeder haar politieke activiteiten (CGVS, pg. 5). Op 25 januari 2022 werd u door de rechtbank van Comrat veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 jaar, waarvan 12 jaar en 4 maanden resten, wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten (zie supra.). U verklaarde in het licht van deze verkrachtingszaak dat deze zaak onder meer gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en dat ze dit deden om haar uit de weg te krijgen (CGVS, pg. 13). U vertelde dat u het zwakke punt van uw moeder was en dat ze u daarom bij haar hadden weggehaald (CGVS, pg. 13). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat I.A.(...), de partner van de moeder van het slachtoffer, in dezelfde partij zat als uw moeder en dat uw moeder vanuit haar partij bedreigd werd (CGVS, pg. 22). Toen u geconfronteerd werd met informatie omtrent de afpersing van uw moeder in het kader van uw verkrachtingszaak, gaf u aan dat u niet de enige was naar wie ze belden, dat ze haar langs politieke kant onder druk zetten, dat ze daar begonnen problemen te maken, en dat ook zij daarom werd afgeperst (CGVS, pg. 21). Wanneer u gevraagd werd wat er leidde tot het vertrek van uw ouders uit Moldavië, vertelde u dat er in de periode dat zij bij de partij was mensen opdoken die haar bedreigden (CGVS, pg. 4). In het licht van de problemen die uw moeder omwille van haar politieke activiteiten kende, haalde u ook aan dat jullie een restaurant hadden dat eigenlijk gedwongen moest gesloten worden omdat de ene na de andere controle werd gestuurd (CGVS, pg. 13). Aangezien u beweert dat uw veroordeling tot een gevangenisstraf van 13 jaar wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige onder meer een gevolg is van valse beschuldigingen omwille van uw moeder haar politieke activiteiten, en uw moeder daarnaast ook zelf bedreigd en afgeperst werd omwille van haar politieke activiteiten, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat zij na haar aankomst in België zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou ingediend hebben. Tot op heden diende zij echter geen verzoek om internationale bescherming in. Nochtans verblijft uw moeder al sinds juli 2021 in België. U gaf immers aan dat uw ouders een jaar eerder dan u naar België kwamen en met de auto vertrokken in juli van dat jaar (CGVS, pg. 4 & 14). De verschoning die u hiervoor aanreikte, nl. dat uw moeder geen verzoek om internationale bescherming indiende omdat ze via uw vader, die de Roemeense nationaliteit zou hebben, een verblijfsvergunning in België probeerde te bekomen (CGVS, pg. 13 & 23), lijkt weinig overtuigend. Indien de Moldavische autoriteiten uw moeder effectief zouden hebben vervolgd, in die mate dat ze de inspanningen zouden hebben gedaan om via een complexe procedure haar zoon te raken, door hem valselijk te beschuldigen van bijzonder ernstige feiten, met een jarenlange gevangenisstraf als gevolg, en dat zij zelf ook afgeperst en bedreigd werd, lijkt het niet aannemelijk dat uw moeder geen bescherming zou hebben gezocht tegen een mogelijk refoulement naar Moldavië. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het gegeven dat uw veroordeling gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken.

Verder merkt de verwerende partij terdege op dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) als in het kader van zijn verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling niets vermeldde over het politiek lidmaatschap van zijn moeder en het gegeven dat dit de reden vormde waarom deze verkrachtingszaak die hem zou zijn gefabriceerd: “U beperkte zich bij de DVZ louter tot het gegeven dat u onterecht veroordeeld werd voor verkrachting, dat u in het kader van deze zaak werd afgeperst door familieleden van het slachtoffer, en dat u bij terugkeer naar Moldavië vreesde gedood te worden in de gevangenis in opdracht van I.T.(...)'s vader (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 1-5). In het raam van uw verzoeken tot invrijheidsstelling had u evenmin aangehaald dat de politieke activiteiten van uw moeder een reden vormden waarom er tegen u een verkrachtingszaak werd gefabriceerd. In het ministerieel uitleveringsbesluit (WL33/22/38.013/E – uitleveringsbesluit) van 17 mei 2023 wordt immers aangegeven dat u zich in het raam van uw verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling beperkte tot het gegeven dat u het slachtoffer zou zijn van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds; dat de gevangenisomstandigheden in Moldavië niet voldoen; en dat u banden heeft met België aangezien uw ouders en uw zussen legaal in Gavere verblijven. Wat betreft deze argumenten werd in het ministerieel uitleveringsbesluit vastgesteld dat deze door de arresten sub 10 en 12 werden weerlegd. Het gegeven dat u zowel bij de DVZ als in het raam van uw verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling niet te vermelden dat deze afpersingszaak gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder is totaal onaannemelijk. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u dergelijke cruciaal element voor uw verzoek om internationale bescherming reeds van bij het eerste interview zou aangehaald hebben. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, gaf u aan dat u hiervan eerder niet op de hoogte was en dat u het later via uw moeder vernam (CGVS, pg. 23). Dergelijke postfactum uitleg kan het CGVS niet overtuigen. Aangezien uw moeder en uw vader in juli 2021 net naar België waren afgereisd omdat er mensen waren opgedoken die uw moeder bedreigden omwille van haar politieke activiteiten (CGVS, pg. 4), en u bovendien na uw aankomst in België ruimschoots de tijd had om hierover te overleggen met uw moeder – u diende immers pas bijna een jaar na

uw aankomst in België een verzoek om internationale bescherming in (zie supra.) - kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, indien deze zaak werkelijk gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder, hierover al veel eerder zou op de hoogte geraakt zijn en u dit vermeld zou hebben bij de DVZ.”

Ook hier brengt verzoeker geen concrete elementen bij die deze pertinente bevindingen in een ander daglicht plaatsen, laat staan weerleggen. De verwerende partij concludeert daarom terecht: *“Deze flagrante ommissie ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat de verkrachtingszaak waarvoor u veroordeeld werd, gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouwe relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.”*

De verwerende partij bemerkt verder terecht dat, indien de Moldavische autoriteiten verzoeker werkelijk valselijk van bepaalde feiten wilden beschuldigen om zijn moeder te treffen omwille van haar politieke activiteiten, het niet geloofwaardig is dat zij op een dermate omslachtige en complexe manier zouden zijn tewerk gegaan. Zij licht toe: *“U werd immers veroordeeld voor de aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten op basis van een klacht van een minderjarige en haar familie. Er vond hierbij een onderzoek plaats op basis van getuigenissen van meerdere personen. Daarnaast werden verschillende onderzoeken en verslagen van medische en psychologische experts gemaakt, en betrof het een lange procesvoering met een uitgebreid vonnis dat 93 pagina's telt. Dergelijke complexe en omslachtige werkwijze is bijzonder vreemd en weinig logisch indien de Moldavische autoriteiten u werkelijk wilden veroordeeld zien op basis van valse beschuldigingen. Er zijn in dat geval immers veel eenvoudigere en effectievere manieren denkbaar om dit bewerkstelligd te zien, bijvoorbeeld een beschuldiging op basis van het gebruik of bezit van drugs, waarbij er veel minder personen bij het 'complot' betrokken moeten worden, de 'bewijsvoering' van de valse beschuldigingen veel eenvoudiger is, en de kans op effectieve veroordeling bijgevolg ook groter is.”*

Met de loutere kritiek in voorliggend verzoekschrift dat dit een subjectieve appreciatie is, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die voorgaande pertinente bevindingen kunnen weerleggen of ontkrachten. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te beweren, betreffen deze bevindingen geen loutere veronderstellingen, maar blijkt dat de verwerende partij op grondige en zorgvuldige wijze de aannemelijkheid van verzoekers verklaringen heeft geanalyseerd. Uit een analyse van verzoekers verklaringen in het licht van het uitgebreide en omstandig gemotiveerde vonnis van 25 januari 2022 en de elementen in het dossier, volgt immers dat de verwerende partij terecht mocht merken dat de door verzoeker geschetste gang van zaken weinig plausibel is. Waar verzoeker benadrukt dat de politieke strekking van zijn moeder moet worden bekeken, wordt herhaald dat verzoeker bij de DVZ en in het kader van zijn verzoeken tot voorlopige invrijheidsstelling niets vermeldde over het politiek lidmaatschap van zijn moeder en dat deze flagrante ommissie verder de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnt.

Ten slotte wordt er nog op gewezen dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich de beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten op grond waarvan de verwerende partij oordeelde dat het verzoekers relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt.

5.9. Verzoeker blijft er in zijn verzoekschrift in volharden dat de strafprocedure oneerlijk is verlopen en dat er een duidelijke manipulatie was in zijn nadeel, onder meer door valse verklaringen van A.I.C. en andere getuigen om hem geld af te personen en geruggesteund door corruptie binnen de magistratuur in Comrat.

De verwerende partij stipt in de bestreden beslissing terdege aan dat uit het ministerieel uitleveringsbesluit van 17 mei 2023 blijkt dat dit betoog, als zou verzoeker het slachtoffer zijn van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie, enerzijds, en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie, anderzijds, werd weerlegd door de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling van 2 maart 2023 en 28 maart 2023 (zie: *“Ten slotte wordt verwezen naar het ministerieel besluit dd. 17/05/2023, toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat het argument dat werd aangevoerd in de verzoeken tot voorlopige invrijheidstelling, dat u wat betreft de veroordeling omwille van de verkrachting 'het slachtoffer zou zijn van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds en corruptie vanwege het Moldavisch openbaar ministerie - cf. art. 6 EVRM', 'door de arresten van de Raadkamer en de Kamer van Inbeschuldigingstelling, werden verworpen.’*). Verder blijkt uit het ministerieel uitleveringsbesluit van 17 mei 2023 dat de raadkamer het Moldavisch uitleveringsverzoek uitvoerbaar heeft verklaard en dat hiertegen geen hoger beroep werd aangetekend. Verzoeker toont met zijn betoog in het verzoekschrift, zoals zijn bewering dat bewijzen à décharge niet zouden zijn aangenomen, en de daarbij gevoegde stukken, geen elementen aan waarvan kan blijken dat deze niet of verkeerdelijk zouden zijn beoordeeld in het kader van zijn uitleveringsprocedure aan Moldavië.

De verwerende partij bemerkt hierbij voorts terecht dat uit de neerslag van het omstandige vonnis van de rechtbank in Comrat van 25 januari 2022 waarin verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 jaar, waarvan 12 jaar en 4 maanden resten, wegens aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten, en de aanvullende stukken die het CGVS over zijn veroordeling in Moldavië ontving, nl. de vordering van het Moldavische Openbaar Ministerie, niet blijkt dat zijn fundamentele rechten tijdens deze procedure werden geschonden. Hij maakt aldus niet aannemelijk dat hij geen eerlijk proces zou hebben gehad in Moldavië.

De door verzoeker voorgelegde documenten ter staving van zijn bewering dat hij het slachtoffer werd van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds, en corruptie vanwege het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds, en dat deze zaak volgens hem gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van zijn moeder, met name een USB-stick met audio-opnames van chantage en bedreigingen ten opzichte van verzoeker, het Moldavische vonnis, een verklaring van zijn raadsman – meester D. – in Moldavië, documenten betreffende klachtneerlegging wegens afpersing van zijn moeder, een whatsapp-bericht betreffende afpersing van gelden – opgesteld door An.C., de moeder van het slachtoffer –, documenten betreffende de oneerlijke behandeling van zijn dossier in Moldavië, een verklaring van verzoekers moeder over de feiten, een verklaring van de moeder van het slachtoffer over de feiten, een whatsapp-bericht tussen verzoekers moeder en de moeder van het slachtoffer en een psychologisch beoordelingsverslag uit Moldavië, vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de verwerende partij deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“Er dient te worden vastgesteld dat deze documenten, die betrekking hebben op de stappen die u ondernam naar aanleiding van deze strafzaak en uw veroordeling, op zich niets wijzigen aan de vaststelling dat u in Moldavië een eerlijk proces hebt gehad.”* Hetzelfde geldt voor het aan het verzoekschrift gevoegde vonnis in eerste aanleg van de rechtbank in Comrat van 25 januari 2022, de akte van hoger beroep tegen dit vonnis en de verklaringen van Al.C.

Bovendien volgt uit de *“inventaris der stukken”*, gevoegd bij het verzoekschrift, dat deze stukken klaarblijkelijk eveneens werden voorgelegd aan de betrokken raadkamer te Gent in het kader van zijn uitlevering aan Moldavië. Er kan overigens redelijkerwijs worden aangenomen dat de stukken die verzoeker bij het CGVS heeft voorgelegd en de stukken die hij bij het verzoekschrift voegt, eveneens werden voorgelegd aan de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling in het kader van zijn uitleveringsprocedure, te meer een aantal van deze stukken ook worden vermeld in de akte van hoger beroep dat werd ingediend tegen het vonnis van de rechtbank in Comrat van 25 januari 2022 (stuk 3 bij het verzoekschrift). Alleszins kan het tegendeel niet blijken uit het rechtsplegingsdossier en wordt aldus niet aannemelijk gemaakt dat de Raad hierover anders zou moeten oordelen dan in de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling van 2 maart 2023 en 28 maart 2023, waarin deze argumenten werden weerlegd. Verzoeker beschikt immers over alle vonnissen en arresten die werden geveld in het kader van zijn uitleveringsprocedure en had deze gemakkelijk kunnen aanwenden in onderhavig verzoekschrift om eventuele lacunes aan te kaarten, quod non in casu.

Zoals reeds vermeld, uit het ministerieel uitleveringsbesluit van 17 mei 2023 blijkt dat het betoog als zou verzoeker het slachtoffer zijn van een combinatie van manipulaties door het slachtoffer en haar familie enerzijds en corruptie vanwege het Moldavische openbaar ministerie anderzijds, werd weerlegd door de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling van 2 maart 2023 en 28 maart 2023. In deze verwijst de Raad tevens nog naar wat in het ministerieel uitleveringsbesluit reeds wordt vastgesteld, met name dat niet blijkt dat het uitleveringsverzoek, dat een misdrijf van gemeen recht betreft, is ingegeven om verzoeker wegens zijn ras, godsdienst, zijn nationaliteit of politieke gezindheid te vervolgen of te straffen, noch dat zijn positie om een van deze redenen ongunstig dreigt te worden beïnvloed. Er kan dus geen geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij omwille van voormelde redenen geen eerlijk proces zou hebben gehad in Moldavië.

Verzoeker wijst er nog op dat er hoger beroep werd aangetekend tegen het vonnis van de rechtbank in Comrat van 25 januari 2022 zodat er geen definitieve veroordeling is en er geen finale beslissing zou zijn omtrent zijn schuld.

In zoverre verzoeker dit betoog verbindt aan het strafrechtelijk beginsel van het vermoeden van onschuld, wordt herhaald dat om toepassing te kunnen maken van de uitsluitingsgronden voorzien in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet het niet is vereist dat een verzoeker strafrechtelijk werd veroordeeld. Evenmin is vereist dat aan de strafrechtelijke bewijsstandaard, i.e. *“boven elke redelijke twijfel verheven”*, wordt voldaan; noch wordt vereist dat er een definitieve strafrechtelijke veroordeling voorhanden is. De bewijsstandaard die in asielzaken wordt gehanteerd, vereist enkel dat er *“ernstige redenen zijn om aan te nemen”* dat de verzoeker individueel verantwoordelijk is voor misdrijven of daden bedoeld in artikel 1, F van de Vluchtelingenverdrag alsook dat er *“ernstige redenen”* aanwezig zijn om tot dezelfde conclusie te komen op basis van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D. v. Duitsland, par. 95; EASO *Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*, tweede editie (2020), p. 55-57).

Anders gezegd, bij uitsluiting van een verzoeker om internationale bescherming onder artikel 1F van de Vluchtelingenverdrag is de verwerende partij er op het vlak van de bewijslast niet toe gebonden de aan de verzoeker ten laste gelegde feiten te bewijzen in de strafrechtelijke zin van het woord. Het volstaat vast te stellen dat er *“ernstige redenen zijn om aan te nemen”* dat de verzoeker feiten heeft gepleegd die uitsluiting kunnen rechtvaardigen. Deze bewoordingen schuiven aldus het beginsel van het vermoeden van onschuld opzij, dat in strafzaken geldt, en staan uitdrukkelijk toe de vluchtelingenstatus te ontzeggen aan personen van wie de schuld niet is komen vast te staan in een (definitieve) strafrechtelijke beslissing (RvS 5 februari 2007, nr. 167.460; RvS 13 juli 2012, nr. 220.321). In deze zin oordeelde het Hof van Justitie dan ook dat de uitsluitingsgronden van de Vluchtelingenverdrag werden ingevoerd *“om personen die de aan de vluchtelingenstatus verbonden bescherming onwaardig worden bevonden, van die status uit te sluiten, en om te voorkomen dat personen die ernstige misdrijven hebben begaan, dankzij de toekenning van die status aan strafrechtelijke verantwoordelijkheid kunnen ontsnappen”* (HvJ 9 november 2020, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 104). Anders oordelen, zou dit achterliggend idee van artikel 1F van de Vluchtelingenverdrag volledig zinledig maken.

Bovendien heeft verzoeker hoger beroep aangetekend in Moldavië tegen het vonnis van de rechtbank in Comrat, zodat ook in dit opzicht zijn recht op een eerlijk proces en effectief rechtsmiddel worden gewaarborgd en hij bij terugkeer in persoon zijn rechten van verdediging ten volle kan doen gelden.

Ook in het ministerieel uitleveringsbesluit wordt aangestipt dat verzoekers zaak opnieuw op tegensprekelijke wijze ten gronde zal worden beoordeeld door het hof van beroep in Moldavië.

De verwijzing naar landeninformatie over corruptie in Moldavië in het verzoekschrift doet hierover niet anders denken. In deze kan tevens geen abstractie worden gemaakt van het feit dat Moldavië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024), werd aangemerkt als een veilig land van herkomst, daar Moldavië beantwoordt aan de criteria die worden beschreven in artikel 57/6/1, § 3, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.”*

In dit kader stipt de Raad nog de conclusie in het ministerieel uitleveringsbesluit aan, met name dat er geen concrete en actuele elementen voorhanden zijn die toelaten aan te nemen dat verzoeker na zijn uitlevering een ernstig risico zou lopen in Moldavië te worden onderworpen aan flagrante rechtswijering.

5.10. In het licht van voorgaande vaststellingen, wordt in navolging van de verwerende partij vastgesteld dat verzoeker in Moldavië recht had op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 van het EVRM en dat er bijgevolg ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de relevante feiten zich werkelijk hebben voorgedaan.

Dat de uitsluitbare handelingen werden gepleegd buiten België, in casu het land van toevlucht, is duidelijk. Verzoeker werd immers op 25 januari 2022 in Moldavië veroordeeld voor feiten gepleegd op 7 januari 2021 in Comrat, Moldavië, met name voor zijn komst naar België op 2 februari 2022.

Wat betreft de kwalificatie van deze handelingen als *“ernstig (niet-politiek) misdrijf”* alsook verzoekers individuele verantwoordelijkheid hierin, wordt in de bestreden beslissing wel degelijk terdege gemotiveerd:

“Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf wordt rekening gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf “ernstig” is in de zin van artikel 1F, b) van de Vluchtelingenverdrag .

Uit de kwalificatie aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten, en de strafmaat van 13 jaar, blijkt duidelijk dat het een zware misdaad betreft, die ook naar Belgisch recht op dergelijke wijze geïnterpreteerd wordt. Deze feiten zijn naar Belgisch

recht strafbaar volgens artikel 417/6; 417/7; 417/11; 417/15 en 417/16 van het Strafwetboek (WL33/22/38.013/E – uitleveringsbesluit).

Een ernstig misdrijf moet voorts worden beschouwd als niet-politiek wanneer het werd gepleegd om andere dan politieke motieven, er geen rechtstreeks en causaal verband bestaat tussen het gepleegde misdrijf en het nagestreefd doel, of het misdrijf niet in verhouding staat tot het nagestreefd politiek doel wegens het extreem gewelddadig karakter ervan. Uit de beschrijving van de feiten in het vonnis (zie supra.) blijkt duidelijk dat het om gemeenrechtelijke criminele feiten gaat zonder dat u hierbij enig politiek doel nastreefde.

(...)

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf. In het vonnis wordt gesteld dat verkrachting een objectief element inhoudt, nl. geslachtsgemeenschap voorafgegaan door fysieke dwang, psychische dwang, of het onvermogen van het slachtoffer om zichzelf te verdedigen of zijn/haar wil uit te drukken. Verder houdt verkrachting ook in dat er sprake is van directe intentie, nl. dat er een schuldige is die zich realiseert dat hij tegen de wil van het slachtoffer geslachtsgemeenschap heeft, zonder zijn toestemming, met behulp van fysiek of mentaal geweld, of gebruikmakend van de hulpeloze toestand van het slachtoffer (Vonnis rechtbank van Comrat, nr. PIGD-N1-21065710-23-1-04052021, pg. 76-77). Het gegeven dat de rechtbank u, ondanks het gegeven dat u uw schuld nooit toegaf, als dader schuldig achtte aan verkrachting - een seksuele gemeenschap gebruikmakend van het onvermogen van het slachtoffer om zichzelf te verdedigen of zichzelf uit te drukken, gepleegd tegen een minderjarige jonger dan 14 jaar - maakt dan ook dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.

U werd gehoord op 3/05/2023 in de gevangenis van Gent over de redenen voor uw verzoek om internationale bescherming. U beperkte zich toen tot het gegeven dat deze verkrachtingszaak gefabriceerd werd omwille van de politieke activiteiten van uw moeder en een gevolg was van manipulatie door het slachtoffer en familie van het slachtoffer enerzijds, en corruptie van het Moldavische Openbaar Ministerie anderzijds. Er werd reeds aangetoond dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Toen u na het persoonlijk onderhoud nogmaals de kans werd gegeven om schriftelijk bijkomende elementen aan te reiken (Verzoek om inlichtingen, 15/06/2023), bleef u de feiten waarvoor u in Moldavië veroordeeld werd ontkennen (Antwoord op vraag om inlichtingen, 29/06/2023). U voerde tijdens uw verzoek om internationale bescherming dan ook geen elementen aan die aantonen dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.”

Door louter de feiten te ontkennen waarvoor hij in Moldavië werd veroordeeld, reikt verzoeker geen elementen aan die hier anders over doen denken. Zoals hoger aangetoond, zijn verzoekers beweringen als zou deze verkrachtingszaak gefabriceerd zijn, niet geloofwaardig.

Verzoeker stelt verder dat de motivering waarom een misdrijf “ernstig” is moet gebeuren op de basis van de specifieke feiten van de zaak en niet louter gebaseerd kan zijn op de kwalificatie van het misdrijf.

De Raad merkt evenwel op dat in dit geval de relevante feiten van de zaak hand in hand gaan met de kwalificatie van het misdrijf.

In casu blijkt uit het vonnis van de rechtbank in Comrat dat verzoeker werd veroordeeld wegens de aantasting van de eerbaarheid en verkrachting van een minderjarige beneden de 14 jaar oud op het moment van de feiten. Dit betreft duidelijk een zware misdaad, die ook naar Belgisch recht op dergelijke wijze wordt geïnterpreteerd, zoals blijkt uit artikelen 417/6, 417/7, 417/11, 417/15 en 417/16 van het Strafwetboek. Uit deze artikelen van het Strafwetboek volgt dat een persoon onder de volle leeftijd van veertien jaar in geen enkel geval wordt geacht uit vrije wil te kunnen instemmen met seksuele betrekkingen. Een persoon boven de volle leeftijd van veertien jaar maar onder de volle leeftijd van zestien jaar wordt enkel geacht daarmee uit vrije wil te kunnen instemmen indien het leeftijdsverschil met de andere persoon niet meer dan drie jaar bedraagt. Aldus dienen seksuele betrekkingen met penetratie met iemand onder de volle leeftijd van veertien jaar, of met iemand boven de volle leeftijd van veertien jaar maar onder de volle leeftijd van zestien jaar indien het leeftijdsverschil met de andere persoon meer dan drie jaar bedraagt, per definitie als verkrachting te worden beschouwd. Krachtens artikel 417/11, tweede zin van het Strafwetboek wordt verkrachting bestraft met een gevangenisstraf van tien tot vijftien jaar. Artikel 417/16 van het Strafwetboek bepaalt dat indien de verkrachting wordt gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud is, deze wordt bestraft met een gevangenisstraf van twintig tot dertig jaar. Voorgaande wettelijke bepalingen en de zware straffen waarin zij voorzien, duiden erop dat de Belgische wetgever verkrachting, zeker indien gepleegd jegens minderjarigen, als een ernstig misdrijf beschouwt.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de vaststelling in het vonnis van de rechtbank in Comrat dat verzoeker ten tijde van de feiten op 7 januari 2021 in het appartement van I.T. was, dat zij vier minderjarigen hadden uitgenodigd op het verjaardagsfeest van I.T. en dat een van de genodigden, in casu A.I.C., werd

aangezet om alcohol te drinken. Nadat zij half verdoofd was, werd zij naar een andere kamer gebracht en door verzoeker verkracht. A.I.C. was een minderjarig meisje, onder de leeftijd van 14 jaar, op het moment van de feiten. Zoals hierboven reeds aangehaald, wordt, in het licht van voorgaande vaststellingen, in navolging van de verwerende partij vastgesteld dat verzoeker in Moldavië recht had op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 van het EVRM en dat er bijgevolg ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de relevante feiten zich werkelijk hebben voorgedaan.

Verzoeker doet met zijn betoog op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat hij in zijn land van herkomst een ernstig niet-politiek misdrijf heeft gepleegd en doet voorts evenmin afbreuk aan zijn vastgestelde individuele betrokkenheid en verantwoordelijkheid.

5.11. De overige documenten die verzoeker heeft neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling.

Wat betreft het contract van zijn medische studies, zijn paspoort, en een document omtrent de politieke activiteiten van zijn moeder, stelt de verwerende partij correct vast dat deze enkel betrekking hebben op zijn herkomst, zijn identiteit, zijn opleiding, en de politieke activiteiten van zijn moeder. Deze elementen worden op zich niet betwist. Hetzelfde geldt voor zijn aan het verzoekschrift gevoegde geboorteakte, het paspoort van zijn vader, de huwelijksakte van zijn ouders en de verblijfsdocumenten van zijn ouders en zus die betrekking hebben op zijn persoonsgegevens en die van zijn ouders en zus. Verder houden deze documenten geen verband met verzoekers vluchtrelaas.

5.12. Uit de voorafgaande geciteerde motieven van de bestreden beslissing volgt duidelijk dat de verwerende partij in het kader van haar beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker rekening heeft gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken.

Zoals eerder vermeld, in het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de verwerende partij wanneer zij tot de conclusie komt dat de artikelen 55/2 en 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet van toepassing zijn (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 109; EASO “*Judicial analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*”, tweede editie (2020), p. 117-119 ‘*expiation*’).

Wanneer de ernst van het misdrijf vaststaat en de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker is vastgesteld, wat hier het geval is, kan de toepassing van een uitsluitingsclausule niet meer worden onderworpen aan een bijkomende voorwaarde, met name deze van een evenredigheidstoetsing in het concrete geval. Dat wil zeggen dat er geen ruimte meer is om de ernst van het misdrijf af te wegen tegen de gevolgen van uitsluiting, dat de toepassing van de uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het bestaan van een actueel gevaar voor de gastlidstaat en dat de vraag of de betrokken persoon kan worden verwijderd naar zijn land van herkomst evenmin aan de orde is (EASO “*Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive*”, tweede editie (2020), p.53-54 ‘*Proportionality – why inappropriate*’, p. 117- 119 ‘*Expiation*’).

Het Hof heeft beklemtoond dat wanneer een persoon wordt uitgesloten, daarmee geen standpunt wordt ingenomen over de daarvan te onderscheiden vraag of deze persoon naar zijn land van herkomst kan worden uitgezet. Om een persoon van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten is aldus geen evenredigheidstoetsing in het concrete geval vereist (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, pt. 109-111).

5.13. Het geheel van wat voorafgaat in acht genomen, besluit de Raad dat is voldaan aan de constitutieve elementen van artikel 1F(b) van de Vluchtelingenverdrag, met name dat in verzoekers geval ernstige redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat hij een misdrijf heeft gepleegd dat ernstig en niet-politiek van aard is, dat plaatsvond voordat verzoeker tot het land is toegelaten als vluchteling, en waarvoor hij individuele verantwoordelijkheid draagt.

5.14. Het voorgaande in acht genomen, dient verzoeker overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, F, (b) van de Vluchtelingenverdrag te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Tevens dient verzoeker, overeenkomstig artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet, te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.15. Overeenkomstig de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet bevat de bestreden beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beslissing over de uitsluiting dient te worden onderscheiden van het advies over de verenigbaarheid. In casu is de verwerende partij van oordeel dat een verwijderingsmaatregel verenigbaar is

met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker mag worden teruggeleid naar Moldavië.

Hoewel in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikelen 55/2 en 55/4 van deze wet, bevat deze beslissing geen verwijderingsmaatregel.

Betreffend advies heeft op zich geen betrekking op de redenen waarom een persoon wordt uitgesloten van een beschermingsstatus en gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel en heeft enkel tot doel na te gaan of de persoon die wordt uitgesloten van een beschermingsstatus, kan worden verwijderd van het grondgebied, zonder dat dit een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet, zodat het advies in het kader van onderhavige beroepsprocedure geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824 en RvS 3 december 2020, nr. 249.122). Wat dit onderdeel van de bestreden beslissing betreft, wordt in het kader van huidig beroep dan ook enkel uitspraak gedaan over de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en niet over de verwijdering van de vreemdeling en het advies daaromtrent.

Verzoekers verwijzing in zijn verzoekschrift naar de detentieomstandigheden in Moldavië en de rapporten die hij in dit verband bijbrengt, is dan ook niet dienstig.

5.16. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord door een protection officer van het CGVS in de gevangenis van Gent. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de verwerende partij op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel blijkt niet.

5.17. De schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet kan niet dienstig worden aangevoerd tegen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien de bestreden beslissing werd genomen op grond van de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1F van de Vluchtelingenverdrag. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze het artikel 1(2) van het Protocol betreffen de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 zou zijn geschonden, zodat het middel op dit punt niet ontvankelijk is.

5.18. In de mate dat verzoeker nog aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag worden geschonden, dient ten slotte te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de verwerende partij in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en de vraag of verzoeker al dan niet dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien betreft de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel, zoals eerder aangehaald, en wordt in het kader van huidig beroep geen uitspraak gedaan over een verwijdering.

5.19. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vieren-twintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES